

grændsen. Den Gang, man i 1867 indførte Aldersgrændsen, glemte man at undersøge een Ting, og det var, hvorvidt Aldersforholdene i Hæren vare jævne og saaledes, at de tillode Indførelsen af en Aldersgrændse. Havde man foretaget en saadan Undersøgelse, vilde man være kommen til det Resultat, at under Krigen havde det faste Officerskorps faaet en hel ny Tilgang af Underofficerer og Frivillige, og at som Følge deraf Aldersforholdene ikke vare saaledes, som Tilfældet vilde have været, naar Tilgaaen kun havde fundet Sted gennem Landfædetakademiet. Der er nu gaaet 9 Aar, og Aldersgrændsen har saa godt som ikke virket endnu. Nu skal Virkningen til at begynde. Lad os da se, hvad den vil føre til i en nær Fremtid. Tæge vi Tiden til Udgangen af 1882 — altsaa 6 Aar frem — vil der indtil da være faldet for Aldersgrændsen: af Fodfolket 6 Generaler, 11 Oberster og 86 Kapitainer; der er i Alt 143 Kapitainer i Fodfolket. Naar nu ærede Medlemmer vilde sige: men i Stedet for de 6 Generaler og 11 Oberster vilde jo 17 Kapitainer avancere, saa svarer jeg: Ja, det er muligt, og jeg skal gjerne gjøre den Indrømmelse at trække de 17 fra de 86, skjøndt det ikke er nødvendigt, thi vi have jo ogsaa Valgforfremmelser; men lad os tage de 17 fra de 86, saa bliver der dog 69 Kapitainer at pensionere, som ere faldne for Aldersgrændsen, og hvoraf de Yngste have naaet 52 Aar og ikke kunne forfremmes. Og hvem er det saa, der ere faldne? Det er dem, som den ærede Ordfører talte om igaar, der ikke som Theaterhelte have været med — jeg siger heller ikke som Helte — men Mænd, som vare med ved Fredericia, Isted og Dybbøl. Der findes mellem dem Alt, hvad der er gaaet ind i Hæren som Frivillige — jeg er selv med iblandt dem, men jeg skal ikke beklage mig over at nyde Ret og Skjel med de Andre — og Følgen vil være, at ikke en Eneste af disse naaer længere end til Stillingen som Kapitain. Hvorledes er Forholdet i Rytteriet? Der vil der falde 3 Stabs-officerer og 10 Ritmestre, og det har naturligvis sin Betydning, naar det hele Antal af Ritmestre kun er 24. Ved Artilleriet falder ingen Generaler eller Oberster, men 15 Kapitainer; der er 31. Mine Herrer! Det er den Fremtid, Aldersgrændsen vil bevirke i Hæren, naar vi blot gaa 6 Aar frem i Tiden. Men hvorfor burde vi ogsaa revidere Hærløven! Vi se, hvorledes det hidtil er gaaet dermed, og jeg kan med hele vor politiske Horizont for Die ikke se, hvorledes vi i en nær Fremtid skulle komme til en Revision; jeg tror, at vi faae Andet at gjøre end at revidere.

Jeg har fremsat disse Bemærkninger, fordi det paa dette Omraade viser sig klarest, hvor nødvendig en Revision er, saa vist som en væsentlig Betingelse for, at Hæren kan gjøre Fyldest under Hæren, er, at der er den nødvendige Kampdygtighed hos den. Endnu er Forholdet saaledes, at Kampdygtigheden er der. I det Mindste Halv-

belen af de Kapitainer, der vilde falde inden 1882, for ikke at tale om de højere Officersklasser, har gjort de to flæsigste Krige med, men naar disse Officerer ere faldne, saa vilde vi have naaet det Dieblit, da det kun er den Ungdom, der til Dato staaar uden Erfaring, som vil komme til at kommandere; men om dette vil være til Gavn for Hæren, skal jeg henhille til de Herrer. Jeg beklager, at § 26 ikke er under Forhandling, thi jeg kunde da, da jeg nu en Gang har Ordet, have afgjort, hvad jeg i det Hele havde at sige (En Stemme: De kan jo tage Ordet senere); ja, men det er dog ikke sagt, at jeg støtter om at tage Ordet endnu en Gang. Imidlertid har jeg fremsat disse Bemærkninger, fordi det var mit Ønske at vise de Herrer, at i det Mindste paa et enkelt Omraade ere de Klager over Hærløvens Mangler, der ere fremkomne, fuldstændig berettigede. Jeg skal dog tilføie, at jeg ikke har havt til Hensigt at rette en Bebrejdelse eller Anke mod de Mænd, der i sin Tid gif ind paa Hærløven, idet ikke Enhver havde Velighed til at overse de Forhold, denne berørte; men ere Manglene erkjendte, maa de ogsaa afhjælpes. — Da jeg har Ordet, skal jeg gjøre en Bemærkning i Anledning af, hvad det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Solstein) før udtalte. Under den udenrigske Debat om provisoriske Finantslove fremsatte det ærede Medlem en Bemærkning om Udlandets Opfattelse af vore Forhold og om, hvor ønskelig det var at lære Udlandet vore Forhold rigtigt at kjende. Der er imidlertid Omraader, hvor vi ikke behøve at gjøre os den fjerneste Uleilighed for at lære Udlandet vore Forhold at kjende. Det ærede Medlem sagde saaledes, at det havde ogsaa sin Interesse, at Udlandet blev bekendt med, hvorledes Flertallet her egentlig har stillet sig til Forsvarsspørgsmaalet; men det behøver Udlandet ikke først at lære at kjende. — Hvor fløt vi ere stillede til Forsvarsspørgsmaalet, behøve vi ikke at skrive til vore Sendtmer om, thi for at Udlandet skal faae det at vide, behøves kun Et, nemlig vore Love og den Sagkundskab, de Herrer her hvert Dieblit vrage. Denne Sagkundskab raader man over i Udlandet, og derfor kjender man vore Forhold.

Krigsministeren (Haffner): Det er noget sent i Mødet, jeg har faaet Ordet, og for et temmelig tyndt Besat Thing, men jeg tror ikke, at mine Udtalelser ville være i Stand til at udøve nogen afgjørende Indflydelse paa Regeringen, saa jeg kan jo se bort derfra, og skal forøvrigt bestræbe mig for at fatte mig saa kort, som det er mig muligt. — Den ærede Ordfører henlede Thingets Opmærksomhed paa den Sammenstilling, der var givet i Betænkningen af Udgifterne til Hæren i Løbet af de sidste 5 Aar. Han gjorde opmærksom paa, at hvad der iaar var forlangt paa § 22, var betydeligt mere end